

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Pokorne dusze klękają przy ołtarzach

Starszy Jeremy R. Jaggi
Siedemdziesiąty

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

Kiedy zawieramy i szanujemy nasze przymierza, wiążemy się ze Zbawicielem, uzyskując większy dostęp do Jego miłosierdzia, ochrony, uświęcenia, uzdrowienia i odpoczynku.

Dziękuję członkom chóru za świadectwo złożone za pośrednictwem tego nowego hymnu.

Nowy hymn sakramentalny pt. „Bread of Life, Living Water” [Chleb żywota, woda żywa] napędza moją duszę. Jeden wers tego hymnu brzmi: „Teraz podchodzę do ołtarza, ofiarowując Mu moje złamane serce”.

Moje zrozumienie tych słów pogłębiło się wkrótce po tym, jak nasza rodzina opuściła Newbury Park w Kalifornii, aby służyć w misji Ogden w stanie Utah w 2015 roku. Zostałem zaproszony do zwiedzenia bazy sił powietrznych Hill Air Force Base w okolicach Layton. Nigdy wcześniej nie byłem w bazie wojskowej, nie spotkałem wojskowego kapelana ani mężczyzn i kobiet, którzy zapewniają bezpieczeństwo i ochronę swojemu krajowi.

Kapelan Harp, podobnie jak tysiące innych wolontariuszy i zawodowych kapelanów, którzy służą w więzieniach, szpitalach i obiektach wojskowych na całym świecie, zainspirował mnie i podniósł na duchu. Naszym ostatnim punktem zwiedzania bazy było sanktuarium. Zapytałem kapelana, czy odprawia nabożeństwa dla wszystkich ludzi, którzy pragną rozważać, modlić się, medytować i oddawać cześć Bogu. Podeszedł do frontowej ściany kaplicy i zza zasłony wyciągnął krzyż. Powiedział, że używa krzyża podczas nabożeństw protestanckich i katolickich. Zapytałem, czego używa dla naszych żydowskich braci i sióstr, a on przeszedł na drugą stronę frontowej ściany i wyciągnął gwiazdę Dawida.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'appropriait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâces au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-

Następnie zapytałem: „Co robisz podczas nabożeństw dla świętych w dniach ostatnich?”. Odsunął te symbole i wskazał na duży drewniany ołtarz pośrodku sanktuarium. Powiedział, że członkowie Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich przygotowują i błogosławią chleb i wodę na ołtarzu. Zapytałem, czy ten duży, pozornie przytwierdzony na stałe ołtarz jest usuwany przed nabożeństwami dla naszych żydowskich, muzułmańskich, katolickich lub protestanckich braci i siostr. Powiedział, że ołtarz pozostaje na swoim miejscu, ponieważ kilka z tych wyznań również w pewien sposób z niego korzysta.

Abraham zbudował ołtarz, związał Izaaka i był gotów złożyć w ofierze swojego jedyne-go syna, ale jego ręka została powstrzymana i oświadczył, tak samo jak Pan oświadczył: „Oto ja!”. Ile razy Wielki Jestem lub któryś z Jego proroków ochoczo mówił: „Oto jestem”?

Podczas Kazania na górze Zbawiciel zaprosił nas, abyśmy pojednali się z naszymi braćmi i siostrami, zanim podejdziemy do ołtarza. Paweł nauczał, że jesteśmy „uświęceni” przy ołtarzu poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa.

Prorok Lehi „pozostawił swój dom [...] oraz swe drogocenne rzeczy [...]. [Następnie] zbudował ołtarz [...] i złożył ofiarę [...] i podziękowania Panu”.

Biblia i Księga Mormona uczą nas, abyśmy oddawali cześć Synowi Boga przy ołtarzach. Dlaczego?

Nasi pierwsi rodzice, Adam i Ewa, budowali ołtarze i oddawali przy nich cześć Bogu. Po tym, jak zostali wypędzeni z Ogrodu Eden i oddawali cześć Bogu, po „wielu dniach” ukazał się anioł i zadał poruszające pytanie, które można zadać każdemu z nas: „Dlaczego składasz Panu ofiary?”

Adam odpowiedział: „Nie wiem”.

Odpowiedź anioła na pokorne wyznanie Adama jest zdumiewająca: „[Jest to] na podobieństwo ofiary Jednorodzonego od Ojca [...]. Przeto wszystko, co czynisz, czynić będziesz w imię Syna, i pokutować będziesz, i wzywać Boga w imię Syna po wieki wieków”.

Stół sakramentalny i ołtarze świątynne symbolizują ofiarę Jezusa Chrystusa i Jego nieskończone Zadośćuczynienie.

Kiedy zawieramy i szanujemy nasze przymierza, przyjmując obrzędy sakramentu w kościele

Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque

et à chaque obdarowanie i zapieczętowanie w świątyni, wiążemy się ze Zbawicielem, uzyskując większy dostęp do Jego miłosierdzia, ochrony, uświęcenia, uzdrowienia i odpoczynku.

Miłosierdzie i ochrona dzięki przymierzom

Kiedy miałem 15 lat, zapytałem tatę, czy mógłbym nie przyjść na spotkanie sakramentalne — tylko w jedną styczniową niedzielę, żeby obejrzeć wyjątkowy mecz futbolu amerykańskiego. Powiedział, że jestem wystarczająco dojrzały, aby dokonać takiego wyboru i poprosił mnie, abym rozważył jedną radę. Powiedział: „Jeśli zdecydujesz się raz pominąć sakrament, o wiele łatwiej będzie ci to zrobić ponownie”.

Jeśli Zbawiciel we wspinały sposób nas łączy, to przeciwnik nas rozdziela. Szatan kusi nas, abyśmy odseparowali się od uświęconych miejsc, w których oddajemy cześć Bogu, i od ochrony Jezusa Chrystusa. Kiedy oddajemy cześć Zbawicielowi, otrzymujemy „moc, aby kroczyć wbrew naturalnemu światowemu nurtowi”. Kiedy spędzamy czas, obcując z Nim, mamy obietnicę, że będziemy „uwolnieni od Szatana”. „Następnie, kiedy dotrzymujemy naszych przymierzy, On obdarowuje nas Swoją[...] wzmacniającą mocą”. Jakże cenię sobie obcowanie ze Zbawicielem poprzez przymierza zawierane przy świętych ołtarzach.

Budowanie zrozumienia wiecznego Zadośćuczynienia Zbawiciela wiersz za wierszem, pojęcie za pojęciem, zapewnia duchową odporność przeciwko zasadzkom przeciwnika. Młody Starszy Jaggi w Meksyku, Zuster Jaggi w Belgii i inni misjonarze z całego świata są bardziej skłonni zobaczyć, jak ich przyjaciele korzystają z błogosławieństw chrztu i otrzymania daru Ducha Świętego, jeśli owi przyjaciele przyjdą na spotkanie sakramentalne w ciągu pierwszego tygodnia od nawiązania kontaktu.

Młodzi dorośli z Tonga lub Samoa mają większe szanse na zapieczętowanie w domu Pana, jeśli przygotowali się do obdarowania i otrzymali je zaraz po ukończeniu szkoły. Podczas obdarowania członkowie są zapraszani do przestrzegania i życia według pięciu praw, które nasycą ich życie mocą i ochroną. Kiedy zawieramy przymierza z Panem, formuje się wzajemna relacja. Okazujemy Mu naszą lojalność i miłość. Nasza siła i moc rosną wraz z każdą złożoną i dotrzyma-

promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imagine agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pouvons toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous

na obietnicą.

Refleksja i uświęcenie

Kiedy pokornie i symbolicznie kłękamy przy ołtarzach Pana, jest to okazja do refleksji, abyśmy „powstrzymani co do pychy [naszych] serc [...], [ukorzyli się] przed Bogiem”. Moja matka, kiedy w młodości wychodziłem z przyjaciółmi, często mówiła: „Pamiętaj, kim jesteś i zamelduj się, jak wrócisz do domu”. Czasami wieczorem nie meldowałem się, ponieważ pojawiałem się w domu zbyt późno. Żałuję, że ominęły mnie te ważne chwile z mamą.

Dzisiaj z niecierpliwością czekam na takie spotkania meldunkowe z Ojcem Niebieskim. W moim codziennym, osobistym procesie oddawania czci Bogu kłękam do modlitwy przy łóżku lub w towarzystwie rodziny i wyobrażam sobie, że kłęczę przy ołtarzu, rozmyślając i badając swoje życie. Myślę o sakramencie, o całych kromkach chleba, łamanych i rozrywanych dla nas. Każdy okrucieństwo jest symbolem połamanego ciała naszego Zbawiciela. Przypomina mi się nauka Prezydenta Dallina H. Oaksa: „Każdy kawałek chleba jest niepowtarzalny, tak jak wyjątkowe są osoby, które go spożywają”. Kiedy kłęczę w modlitwie, myślę o tym, jak mogę oddać Bogu moją wolę.

Starszy David A. Bednar nauczał, że „obrzęd sakramentu jest świętym i powtarzającym się zaproszeniem do szczerzej pokuty i duchowej odnowy. Fakt przyjmowania sakramentu sam w sobie nie zapewnia odpuszczenia grzechów. Kiedy jednak sumiennie przygotowujemy się i uczestniczymy w tym świętym obrzędzie ze skruszonym sercem i pokornym duchem, mamy obietnicę, że będziemy mogli zawiązać ze sobą Ducha Pana. A dzięki uświęcającej mocy Ducha Świętego, który jest naszym stałym towarzyszem, możemy nazawsze zachować odpuszczenie naszych grzechów”.

Kiedy wraz z Amy uważnie przyglądam się naszym życiowym doświadczeniom, celebруем dar doskonałej miłości i ofiary Jezusa Chrystusa. Widzimy też, jak uwolniona została furia piekła. Jak możemy przezwyciężyć spojrzenia pełne osądu, lęk, depresję, raka, cukrzycę, nękanie w Internecie, kradzież tożsamości, utratę ciąży bądź stratę dziecka, brata lub ojca? Dzięki temu, że Jezus drząc, spożył kielich goryczy, kielich gniewu — za mnie, za moją rodzinę, za nas wszystkich!

tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifi[és] par la réception du Saint-Esprit ».

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisse? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un

Gethsemane— Adam Abram, dzięki uprzejmości altusfineart.com © 2025

„Kielich goryczy”, który wypił w Ogrodzie Getsemane, i Jego cierpienie, które „nasiliło się” na krzyżu na Kalwarii, pozwalają nam złożyć to, co trudne, bezczelne, gwałtowne, wściekłe i drzące, na ołtarzach Pana i zostać „[uświęconymi] przez przyjęcie Ducha Świętego”— zawsze.

Siostra Patricia Holland powiedziała: „Moja najgłębszą modlitwą za was i za siebie samą jest dzisiaj to, abyśmy całkowicie się oddali, złożyli się na ołtarzu Bożych obietnic i pokoju, bez względu na to, gdzie jesteśmy i bez względu na to, co zrobiliśmy”.

Miejsce uzdrowienia i odpoczynku

Kiedy przystępujemy do ołtarza, nie zyskujemy nagrody; uczymy się o Ofiarodawcy daru. W procesie tej nauki i wiązania przymierzami następuje uzdrowienie. Nefi powiedział: „Wypełnił mnie Swą miłością, tak że trawiła moje ciało”. A nasz kochający Zbawiciel zapraszał: „Czyż nie powrócicie teraz do mnie, czyż nie odpokutujecie za swe grzechy i nie nawrócicie się, abym mógł was uzdrowić?”

Kiedy nasze dwie najstarsze córki, Mackenzie i Emma, były małe, jedną z ich ulubionych książek były *Opowieści z Narnii*: Lew, czarownica i stara szafa. Wszyscy pokochaliśmy lwa, Aslana. Jednym z najbardziej pamiętnych wieczorów był ten, kiedy czytaliśmy o tym, jak wielki lew oddał życie za Edmunda. Był pamiętny, ponieważ rodzice i córki ronili łzy, gdy życie lwa zostało zabrane na Kamiennym Stole przez czarownicę. Pamiętny, gdyż pomimo tragedii nadzieja nie zgasła, aż wydarzyło się coś spektakularnego. W ich małej sypialni rozbrzmiały piski radości, kiedy Aslan powrócił do życia i powiedział: Gdyby czarownica знаła prawdziwe znaczenie ofiary, „dowiedziałaby się, że kiedy dobrowolna ofiara, która nie dopuściła się żadnej zdrady, zostanie zabita w miejsce zdrajcy, Stół rozłamie się i sama Śmierć będzie musiała cofnąć swe wyroki”.

Jezus Chrystus uzdrawia wszystkie rany. Jezus Chrystus umożliwia ponowne życie.

W swoim przemówieniu z konferencji generalnej w październiku 2022 roku Prezydent Russell M. Nelson opisał grupę osób zwiedzających

temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.' »

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.' »

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutées]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

świątynię podczas dni otwartych. Znajdował się wśród niej mały chłopiec. Prezydent Nelson nauczał:

„Kiedy grupa zwiedzających weszła do pokoju obdarowania, chłopiec wskazał na ołtarz, gdzie ludzie klękają, aby zawrzeć przymierza z Bogiem, i powiedział: 'Bardzo fajnie! To jest miejsce, w którym ludzie mogą odpocząć podczas podróży przez świątynię' [...].

Prawdopodobnie nie miał pojęcia o bezpośrednim związku pomiędzy zawarciem przymierza z Bogiem w świątyni a zadziwiającą obietnicą Zbawiciela:

‘Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.’

Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie [...]; a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie’ [Ew. Mateusza 11:28–30; wyróżnienie dodane].”

„Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł złożyć”, a mimo to zaprosił Swoich uczniów, was i mnie, do stołu sakramentalnego, abyśmy tam spoczęli razem z Nim. Kiedy „pokorne dusze klękają przy ołtarzach”, panuje pokój. Ramiona naszego Zbawiciela są rozpostarte; Jego stół jest zastawiony. Przyjdźcie i oddawajcie cześć Synowi Boga przy Jego świętych ołtarzach. W imię Jezusa Chrystusa, amen.